

Nr 911

Av fru Thunvall m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 113, med förslag om förbättrad sjukpenningförsäkring.

(Lika lydande med motion nr 739 i Första kammaren)

Genomförandet av den allmänna sjukförsäkringen år 1955 samt 1962 års lag om allmän försäkring har tillsammans med pensionsreformen utgjort det viktigaste inslaget på den sociala trygghetens område på senare tid och innebär för de flesta medborgare en garanti för ersättning för sjukvårdsavgifter samt kompensation för inkomstbortfall på grund av sjukdom.

I och med sjukförsäkringens genomförande tillerkändes även hemmafruarna grundsjukpenning samt en frivillig tilläggssjukpenning. F. n. är grundsjukpenningbeloppet 5 kr. och hemmafruarna kan därutöver frivilligt försäkra sig för en sjukpenning upp till ett belopp av 12 kr. — inklusive grundsjukpenningen. Denna försäkring kan även tecknas av studerande. Den frivilliga sjukpenningförsäkringen finansieras genom avgifter från dem som är anslutna till försäkringen och med statsbidrag.

I denna s. k. hemmafruförsäkring ingår enligt nu gällande lag även förut gift kvinna — änka eller frånskild — under förutsättning av att hon stadigvarande sammanbor med barn *under 16 år* till henne eller hennes make. För denna grupp kvinnor upphör således försäkringen att gälla då yngsta barnet uppnått 16 års ålder till skillnad från den som sammanbor med make eller någon som hon har eller haft barn med, trots att barnen långt tidigare kan ha uppnått 16 års ålder.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 113 år 1966 föreslås ytterligare förbättringar på sjukförsäkringens område. Däribland föreslås en höjning av grundsjukpenningen från 5 kr. till 6 kr. om dagen, och statsrådet uttalar att denna höjning framför allt blir till fördel för hemmafruarna. Vidare föreslås »att det inom den frivilliga sjukpenningförsäkringen för hemmafruar och studerande skall bli möjligt att försäkra sig för 15 kr. per dag — inklusive sjukpenning på grund av den obligatoriska försäkringen — mot f. n. 12 kr.».

Huvudmotivet för den s. k. hemmafruförsäkringen är icke att sjukpenningen är avsedd att ersätta ett inkomstbortfall, utan den skall utgöra en ersättning för de merkostnader som uppstår vid husmoderns sjukdom. Detta understrykes även i proposition nr 113.

Den numera ofta förlängda studietiden medför att modern kan bli bun-

den vid hemmet för att sköta om ett eller flera barn även sedan de uppnått 16 års ålder, och vid husmoderns sjukdom under denna tid uppstår merkostnad. Detta gäller i lika hög grad för den ensamstående modern som för den som sammanbor med barnafadern, medan sjukförsäkringen endast fortsätter att gälla för den senare.

I andra sammanhang där gränsen 16 år varit gällande tillämpas nu 18 år, och det är angeläget att så sker även i detta fall.

Med hänvisning till vad i motionen anförts hemställer vi,

att 3 kap. 10 § tredje stycket i förslaget till lag angående ändring i lagen den 25 maj 1962 om allmän försäkring ändras dithän att åldersgränsen för barnen höjes från sexton till aderton år.

Stockholm den 26 april 1966

Gunbjörg Thunvall (s) *Elsa Lindskog (s)* *Annie Jäderberg (s)*

Sven Ekström (s) *Viola Sandell (s)*